

سفر پولس به اورشلیم

¹ و چون از ایشان هجرت نمودیم، سفر دریا کردیم و به راه راست به کوس آمدیم و روز دیگر به رودس و از آنجا به پاترا.² و چون کشتی‌ای یافتیم که عازم فینیقیه بود، بر آن سوار شده، کوچ کردیم.³ و قیروس را به نظر آورده، آن را به طرف چپ رها کرده، به سوی سوریه رفتیم و در صور فرود آمدیم زیرا که در آنجا می‌بایست بار کشتی را فرود آورند.⁴ پس شاگردی چند پیدا کرده، هفت روز در آنجا ماندیم و ایشان به الهام روح به پولس گفتند که به اورشلیم نرو.⁵ و چون آن روزها را بسر بردیم، روانه گشتیم و همه با زنان و اطفال تا بیرون شهر ما را مشایعت نمودند و به کناره دریا زانو زده، دعا کردیم.⁶ پس یکدیگر را وداع کرده، به کشتی سوار شدیم و ایشان به خانه‌های خود برگشتند.

⁷ و ما سفر دریا را به انجام رسانیده، از صور به پتولامیس رسیدیم و برادران را سلام کرده، با ایشان یک روز ماندیم.⁸ در فردای آن روز، از آنجا روانه شده، به قیصریه آمدیم و به خانه فیلیپس مبشر که یکی از آن هفت بود درآمده، نزد او ماندیم.⁹ و او را چهار دختر باکره بود که نبوت می‌کردند.¹⁰ و چون روز چند در آنجا ماندیم، نیای آغابوس نام از یهودیه رسید،¹¹ و نزد ما آمده، کمریند پولس را گرفته و دستها و پایهای خود را بسته، گفت: روح القدس می‌گوید که یهودیان در اورشلیم صاحب این کمریند را به همینطور بسته، او را به دستهای امت‌ها خواهند سپرد.¹² پس چون این را شنیدیم، ما و اهل آنجا التماس نمودیم که به اورشلیم نرو.¹³ پولس جواب داد: چه می‌کنید؟ که گریان شده دل مرا می‌شکنید؟ زیرا من مستعدم که نه فقط قید شوم بلکه تا در اورشلیم بمیرم به خاطر نام خداوند عیسی.¹⁴ چون او نشنید خاموش شده، گفتیم: آنچه اراده خداوند است بشود.

¹⁵ و بعد از آن ایام تدارک سفر دیده، متوجه اورشلیم شدیم.¹⁶ و تنی چند از شاگردان قیصریه همراه آمده، ما را نزد شخصی مناسون نام که از اهل قیروس و شاگرد قدیمی بود، آوردند تا نزد او منزل نماییم.

پولس در اورشلیم

¹⁷ و چون وارد اورشلیم گشتیم، برادران ما را به

السفر الى اورشلیم عبر قيصريه

¹ وَلَمَّا انْفَضَّ عَنْهُمْ أَفْلَحْنَا وَجِئْنَا مُتَوَّجِّهِينَ إِلَى اسْتِقَامَةٍ إِلَى كُوسَ وَفِي الْيَوْمِ الثَّالِي إِلَى رُودُسَ، وَمِنْ هُنَاكَ إِلَى پَاتْرَا.² فَإِذْ وَجَدْنَا سَفِينَةً غَايِرَةً إِلَى فِينِيقِيَّةٍ صَعَدْنَا إِلَيْهَا وَأَفْلَحْنَا.³ ثُمَّ أَطْلَعْنَا عَلَى قَيْرُسَ وَتَرَكْنَاهَا بَسْرَةَ وَسَافَرْنَا إِلَى سُورِيَّةٍ وَأَقْبَلْنَا إِلَى صُورَ لِأَنَّ هُنَاكَ كَانَتِ السَّفِينَةُ تَصْعُقُ وَشَقَّهَا.⁴ وَإِذْ وَجَدْنَا التَّلَامِيذَ مَكْنُتًا هُنَاكَ سَبْعَةَ أَيَّامٍ. وَكَانُوا يَقُولُونَ لِبُولَسَ بِالرُّوحِ أَنَّهُ لَا يَصْعَدُ إِلَى أُورُشَلِيمَ.⁵ وَلَكِنْ لَمَّا اسْتَكْمَلْنَا الْآيَّامَ خَرَجْنَا ذَاهِبِينَ وَهُمْ جَمِيعًا يُسَيِّعُونَنَا مَعَ النِّسَاءِ وَالْأَوْلَادِ إِلَى خَارِجِ الْمَدِينَةِ، فَجَثُّونَا عَلَى رُكْبَتَا عَلَى الشَّاطِئِ وَصَلَّبْنَا.⁶ وَلَمَّا وَدَعْنَا بَعْضًا بَعْضًا صَعَدْنَا إِلَى السَّفِينَةِ، وَأَمَّا هُمْ فَارْجَعُوا إِلَى خَاصَتِهِمْ.

⁷ وَلَمَّا اكْمَلْنَا السَّفَرَ فِي الْبَحْرِ مِنْ صُورَ أَقْبَلْنَا إِلَى بُتُولَمَيسَ فَسَلَّمْنَا عَلَى الْإِخْوَةِ وَمَكْنُتًا عِنْدَهُمْ يَوْمًا وَاحِدًا. ثُمَّ خَرَجْنَا فِي الْغَدِ تَحْنُ رُفَقَاءَ بُولَسَ وَجِئْنَا إِلَى قَيْصَرِيَّةٍ فَدَخَلْنَا بَيْتَ فِيلِئُسَ الْمُبَشِّرِ، إِذْ كَانَ وَاحِدًا مِنَ السَّبْعَةِ، وَأَقَمْنَا عِنْدَهُ.⁹ وَكَانَ لِهَذَا أَرْبَعُ بَنَاتٍ عَذَارَى كُنَّ يَسَبَّانَ.¹⁰ وَبَيْنَمَا تَحْنُ مُقِيمُونَ أَيَّامًا كَثِيرَةً انْخَدَرَ مِنَ الْيَهُودِيَّةِ نَبِيٌّ اسْمُهُ آغَابُوسُ.¹¹ فَجَاءَ إِلَيْنَا وَأَخَذَ مِنْطَقَةَ بُولَسَ وَرَبَطَ يَدَيْ تَفْسِهِ وَرَجْلَيْهِ وَقَالَ: هَذَا يَقُولُهُ الرُّوحُ الْقُدُسُ: الرَّجُلُ الَّذِي لَهُ هَذِهِ الْمِنْطَقَةُ هَكَذَا سَيَرْبِطُهُ الْيَهُودُ فِي أُورُشَلِيمَ وَيُسَلِّمُونَهُ إِلَى أَيْدِي الْأَمَمِ.¹² فَلَمَّا سَمِعْنَا هَذَا طَلَبْنَا إِلَيْهِ تَحْنُ وَالَّذِينَ مِنَ الْمَكَانِ أَنْ لَا يَصْعَدَ إِلَى أُورُشَلِيمَ.¹³ فَاجَابَ بُولَسُ: مَاذَا تَفْعَلُونَ؟ تَبْكُونَ وَتَكْسِرُونَ قَلْبِي؟ لِأَنِّي مُسْتَعِدٌّ لَيْسَ أَنْ أَرْبِطَ فَقَطْ بَلْ أَنْ أَمُوتَ أَيْضًا فِي أُورُشَلِيمَ لِأَجْلِ اسْمِ الرَّبِّ يَسُوعَ.¹⁴ وَلَمَّا لَمْ يُفْنَعْ سَكْنَتَا قَائِلِينَ: لَيْتَكُنْ مَشِيئَةُ الرَّبِّ.¹⁵ وَبَعْدَ ذَلِكَ الْآيَّامِ تَأَهَّبْنَا وَصَعَدْنَا إِلَى أُورُشَلِيمَ،¹⁶ وَجَاءَ أَيْضًا مَعَنَا مِنْ قَيْصَرِيَّةِ آتَاسُ مِنَ التَّلَامِيذِ ذَاهِبِينَ بِنَا إِلَى مَنَاسُونَ، وَهُوَ رَجُلٌ قُبْرُسِيٌّ، تَلْمِيزٌ قَدِيمٌ، لِيُنْزِلَ عِنْدَهُ.

الرسول بولس في اورشلیم

¹⁷ وَلَمَّا وَصَلْنَا إِلَى أُورُشَلِيمَ قَبِلْنَا الْإِخْوَةَ يَقْرَحَ.¹⁸ وَفِي الْغَدِ دَخَلَ بُولَسُ مَعَنَا إِلَى يَعْقُوبَ وَخَصَرَ جَمِيعَ الْمَسَاحِ. قَبَعَدَ مَا سَلَّمَ عَلَيْهِمْ طِفْقٌ يُحَدِّثُهُمْ شَيْئًا فَشَيْنًا بِكُلِّ مَا فَعَلَهُ اللَّهُ بَيْنَ الْأَمَمِ بِوَاسِطَةِ خِدْمَتِهِ.²⁰ فَلَمَّا سَمِعُوا كَانُوا يُمَجِّدُونَ الرَّبَّ، وَقَالُوا لَهُ:

أَنْتَ تَرَى، أَتَبَّهَا الْأَخْ، كَمْ يُوجَدُ رَبَوَّةً مِنَ الْيَهُودِ الَّذِينَ آمَنُوا وَهُمْ جَمِيعاً غَيُورُونَ لِلتَّامُوسِ،²¹ وَقَدْ أُخْبِرُوا عَنْكَ أَنَّكَ تَعْلَمُ جَمِيعَ الْيَهُودِ الَّذِينَ بَيْنَ الْأَمَمِ الْإِزْدَادَ عَنْ مُوسَى قَائِلًا: أَنْ لَا يَخْبِتُوا أَوْلَادَهُمْ وَلَا يَسْلُكُوا حَسَبَ الْعَوَائِدِ.²² فَإِذَا مَاذَا يَكُونُ؟ لَا يَدُّ عَلَى كُلِّ خَالٍ أَنْ يَجْتَمِعَ الْجُمُهورُ لَهُمْ سَيَسْمَعُونَ أَنَّكَ قَدْ جِئْتَ.²³ فَأَفْعَلْ هَذَا الَّذِي تَقُولُ لَكَ: عِنْدَنَا أَرْبَعَةُ رَجَالٍ عَلَيْهِمْ نَذْرٌ،²⁴ خُذْ هَؤُلَاءِ وَتَطَهَّرْ مَعَهُمْ وَأَنْفِقْ عَلَيْهِمْ لِيَخْلِفُوا رُؤُوسَهُمْ فَيَعْلَمَ الْجَمِيعُ أَنْ لَيْسَ شَيْءٌ مِمَّا أُخْبِرُوا عَنْكَ بَلْ تَسْلُكُ أَنْتَ أَيْضاً خَافِطاً لِلتَّامُوسِ.²⁵ وَأَمَّا مِنْ جِهَةِ الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْأَمَمِ فَأَرْسَلْنَا تَحَنُّنًا إِلَيْهِمْ وَحَكَمْنَا أَنْ لَا يَحْقُطُوا شَيْئاً مِثْلَ ذَلِكَ سِوَى أَنْ يَحَافِطُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ مِمَّا دِيحٌ لِلْأَصْنَامِ وَمِنْ اللَّذَمِّ وَالْمَحْنُوقِ وَالرَّثَا.²⁶ حِينَئِذٍ أَخَذَ بُولُسُ الرِّجَالَ فِي الْعَدِّ وَتَطَهَّرَ مَعَهُمْ وَدَخَلَ الْهَيْكَلَ مُخْبِراً بِكَمَالِ أَيَّامِ التَّطْهِيرِ إِلَى أَنْ يُقَرَّبَ عَنْ كُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمْ الْقُرْبَانَ.

القبض على الرسول بولس

²⁷ وَلَمَّا قَارَبَتِ الْآيَّامُ السَّبْعَةُ أَنْ تَبَيَّنَ رَأَهُ الْيَهُودُ الَّذِينَ مِنْ أَسِيَّا فِي الْهَيْكَلِ فَأَهَاجُوا كُلَّ الْجَمْعِ وَالْقَوَا عَلَيْهِ الْأَبَادِيَّ²⁸ صَارِخِينَ: يَا أَتَبَّهَا الرِّجَالَ الْإِسْرَائِيلِيِّينَ، أَعْبِئُوا، هَذَا هُوَ الرَّجُلُ الَّذِي يَعْلَمُ الْجَمِيعَ فِي كُلِّ مَكَانٍ ضِدًّا لِلشَّعْبِ وَالتَّامُوسِ وَهَذَا الْمَوْضِعِ، حَتَّى أَدْخَلَ يُونَانِيَّينَ أَيْضاً إِلَى الْهَيْكَلِ وَدَنَسَ هَذَا الْمَوْضِعَ الْمُقَدَّسَ.²⁹ لَأَنَّهُمْ كَانُوا قَدْ رَأَوْا مَعَهُ فِي الْمَدِينَةِ ثُرُوفِيمُسَ الْأَفْسُسِيِّ، فَكَانُوا يَطْلُبُونَ أَنْ بُولُسَ أَدْخَلَهُ إِلَى الْهَيْكَلِ.³⁰ فَهَاجَتِ الْمَدِينَةُ كُلُّهَا وَتَرَكَضَ الشَّعْبُ وَأَمْسَكُوا بُولُسَ وَجَرَّوهُ خَارِجَ الْهَيْكَلِ وَلِلْوَقْتِ أَعْلَقَتِ الْأَبْوَابُ.³¹ وَبَيْنَمَا هُمْ يَطْلُبُونَ أَنْ يَقْتُلُوهُ تَمَّاجَةً إِلَى أَمِيرِ الْكَتَيْبَةِ أَنَّ أَوْرَشَلِيمَ كُلَّهَا قَدْ اضْطَرَبَتْ. فَلِلْوَقْتِ أَخَذَ عَسْكَرًا وَقُوَّادَ مَنَاتٍ وَرَكَضَ إِلَيْهِمْ. فَلَمَّا رَأَوْا الْأَمِيرَ وَالْعَسْكَرَ كَفَوْا عَنْ صَرْبِ بُولُسَ.

³³ حِينَئِذٍ اقْتَرَبَ الْأَمِيرُ وَأَمْسَكَهُ وَأَمَرَ أَنْ يُعَيَّدَ بِسِلْسِلَتَيْنِ وَطَفِقَ يَسْتَحِيرُ، ثَرَى مَنْ يَكُونُ وَمَاذَا فَعَلَ.³⁴ وَكَانَ الْبَعْضُ يَصْرُخُونَ بِشَيْءٍ وَالْبَعْضُ بِشَيْءٍ آخَرَ فِي الْجَمْعِ. وَلَمَّا لَمْ يَقْدِرْ أَنْ يَعْلَمَ الْيَقِينَ لِسَبَبِ الشَّعْبِ، أَمَرَ أَنْ يُذَهَبَ بِهِ إِلَى الْمُعَسْكَرِ.³⁵ وَلَمَّا صَارَ عَلَى الدَّرَجِ اتَّفَقَ أَنَّ الْعَسْكَرَ حَمَلَهُ بِسَبَبِ غُفِّ الْجَمْعِ.³⁶ لِأَنَّ جُمُهورَ الشَّعْبِ كَانُوا يَبْغُونَهُ صَارِخِينَ: خُذْهُ.

³⁷ وَإِذْ قَارَبَ بُولُسُ أَنْ يَدْخُلَ الْمُعَسْكَرَ قَالَ لِلْأَمِيرِ:

خشنودی پذیرفتند.¹⁸ و در روز دیگر، پولس ما را برداشته، نزد یعقوب رفت و همهٔ کشیشان حاضر شدند.¹⁹ پس ایشان را سلام کرده، آنچه خدا به وسیلهٔ خدمت او در میان امت‌ها به عمل آورده بود، مفصلاً گفت.²⁰ ایشان چون این را شنیدند، خدا را تمجید نموده، به وی گفتند: ای برادر، آگاه هستی که چند هزارها از یهودیان ایمان آورده‌اند و جمیعاً در شریعت غیورند.²¹ و دربارهٔ تو شنیده‌اند که همهٔ یهودیان را که در میان امت‌ها می‌باشند، تعلیم می‌دهی که از موسی انحراف نمایند و می‌گوئی نباید اولاد خود را مختون ساخت و به سنن رفتار نمود.²² پس چه باید کرد؟ البته جماعت جمع خواهند شد زیرا خواهند شنید که تو آمده‌ای.²³ پس آنچه به تو گوئیم به عمل آور: چهار مرد نزد ما هستند که بر ایشان نذری هست،²⁴ پس ایشان را برداشته، خود را با ایشان تطهیر نما و خرج ایشان را بده که سر خود را بتراشند تا همه بدانند که آنچه دربارهٔ تو شنیده‌اند اصلی ندارد بلکه خود نیز در محافظت شریعت سلوک می‌نمایی.²⁵ لیکن دربارهٔ آنانی که از امت‌ها ایمان آورده‌اند، ما فرستادیم و حکم کردیم که از قربانی‌های بت و خون و حیوانات خفه شده و زنا پرهیز نمایند.²⁶ پس پولس آن اشخاص را برداشته، روزیگر با ایشان طهارت کرده، به معبد درآمد و از تکمیل ایام طهارت اطلاع داد تا هدیه‌ای برای هر یک از ایشان بگذرانند.

بازداشت پولس در معبد

²⁷ و چون هفت روز نزدیک به انجام رسید، یهودیای چند از آسیا او را در معبد دیده، تمامی قوم را به شورش آوردند و دست بر او انداخته،²⁸ فریاد برآوردند که: ای مردان اسرائیلی، امداد کنید! این است آن کس که برخلاف امت و شریعت و این مکان در هر جا همه را تعلیم می‌دهد. بلکه یونانیای چند را نیز به هیکل درآورده، این مکان مقدس را ملوث نموده است.²⁹ زیرا قبل از آن ثروفیْمُس افسسی را با وی در شهر دیده بودند و مظنه داشتند که پولس او را به معبد آورده بود.³⁰ پس تمامی شهر به حرکت آمد و خلق ازدحام کرده، پولس را گرفتند و از معبد بیرون کشیدند و فی‌الغور درها را بستند.³¹ و چون قصد قتل او می‌کردند، خبر به مینباشی سپاه رسید که تمامی اورشلیم به شورش آمده است.³² او بی‌درنگ سپاه و

أَيُجُورُ لِي أَنْ أَقُولَ لَكَ شَيْئًا؟ فَقَالَ: أَتَعْرِفُ
 الْيُونَانِيَّةَ؟³⁸ أَفَلَسْتَ أَنْتَ الْمِصْرِيَّ الَّذِي صَنَعَ قَبْلَ هَذِهِ
 الْأَيَّامِ فِئْتَهُ وَأَخْرَجَ إِلَى الْبَرِّيَّةِ أَرْبَعَةَ الْأَلْفِ الرَّجُلِ مِنَ
 الْقَتْلَةِ.³⁹ فَقَالَ بُولُسُ: أَنَا رَجُلٌ يَهُودِيٌّ طَرَسُوسِيٌّ مِنْ
 أَهْلِ مَدِينَةٍ غَيْرِ دِينِيَّةٍ مِنْ كِيلِيكِيَّةٍ، وَأَلْتَمِسُ مِنْكَ أَنْ تَأَدِّنَ
 لِي أَنْ أَكَلِمَ الشَّعْبَ.⁴⁰ فَلَمَّا أَدِنَ لَهُ وَقَفَ بُولُسُ عَلَى
 الدَّرَجِ وَأَيْشَارَ بِيَدِهِ إِلَى الشَّعْبِ، فَصَارَ سُكُوتٌ عَظِيمٌ،
 فَتَادَى بِاللُّغَةِ الْعِبْرَانِيَّةِ قَائِلًا:

یوزباشیها را برداشته، بر سر ایشان تاخت. پس ایشان
 به مجرّد دیدن مینبازی و سپاهیان، از زدن پولس
 دست برداشتند.

³³ چون مینبازی رسید، او را گرفته، فرمان داد تا او را
 بدو زنجیر ببندند و پرسید که این کیست و چه کرده
 است؟³⁴ اما بعضی از آن گروه به سخنی و بعضی به
 سخنی دیگر صدا می‌کردند. و چون او به سبب
 شورش، حقیقت امر را نتوانست فهمید، فرمود تا او
 را به قلعه بیاورند.³⁵ و چون به زینه رسید، اتفاق افتاد
 که لشکریان به سبب ازدحام مردم او را
 برگرفتند،³⁶ زیرا گروهی کثیر از خلق از عقب او افتاده،
 صدا میزدند که: او را هلاک کن!

³⁷ چون نزدیک شد که پولس را به قلعه درآورند، او به
 مینبازی گفت: آیا اجازت است که به تو چیزی گویم؟
 گفت: آیا زبان یونانی را می‌دانی؟³⁸ مگر تو آن مصری
 نیستی که چندی پیش از این فتنه برانگیخته، چهار
 هزار مرد قتال را به بیابان برد؟³⁹ پولس گفت: من مرد
 یهودی هستم از طرسوسِ قلیقیه، شهری که بینام و
 نشان نیست و خواهش آن دارم که مرا إذن فرمایی تا
 به مردم سخن گویم.⁴⁰ چون إذن یافت، بر زینه
 ایستاده، به دست خود به مردم اشاره کرد؛ و چون
 آرامی کامل پیدا شد، ایشان را به زبان عبرانی
 مخاطب ساخته، گفت: